

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Præstevalget.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 217. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320357104/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

»Ja Brødre, vides skal det dog,
at Præsten selv var ej saa klog
som Præstens lille Pige!
hun skikked mig den Psalmeskat,
som Eders Øjne op har ladt, —
men selv han vilde vige.
Han vilde fly fra Kald og Hjem,
han mente sig et Fattiglem,
og var dog blandt de Rige.

Tak Gud for Eders gamle Præst,
thi Trøsten *hviskes* allerbedst,
den Trøst som kan husvare;
og fik han Røst kun som et Siv,
om Kjærlighed hans hele Liv
kan højlydt føre Tale!
Guds Aand har nok i sagte Sus,
og tro mig, fra det Præstehus
Guds Fred vil sagte dale!*

I sin Løvhytte sidder den gamle Præst;
han er saa glad!
Ranken har Druer til høstlig Fest;
dens røde Blad
skaar nu sin Krans om hans Pande.

Han har sit Hjem, og sin Datterlil,
og Fred i Favn.

Men Würtembergs frommeste Harpespil
bar *Hillers* Navn
vidt ud over Neckars Strande.

Vinterens Begravelse.

Det er saa yndig en Foraarsdag,
det grønnes godt i vor Have,
nu tænker jeg vi med Rolighed
kan denne Vinter begrave, —
for nu er Vintren død, død!

Vi vidste længe, nu var han død,
da der kom Knopper paa Bøge,
men i sit Lagen han gik igjen,
han var saa slem til at spøge.

Dog tys, der kommer det store Tog,
der strø's med gule Blade;
om Kisten gaa de saa sørgendes,
men de er kisteglade.

Paa Laaget ligger en Vintergjæk,
som paa en Ordenspude;
og Faarekyllingen gjør Musik,
og alle Ugler tude.